

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 164

гр. Благоевград, 22.03.2023 г.

**ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ТРЕТИ ВЪЗЗИВЕН
НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ**, в закрито заседание на двадесет и втори март
през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Красимир Аршинков

Членове: Атанас Маскръчки
 Диана Узунова

като разгледа докладваното от Диана Узунова Въззивно частно наказателно
дело № 20231200600264 по описа за 2023 година

и за да се произнесе, взе предвид следното :

Производството е образувано по частна жалба от М. А. К. от с. Горно Краище, общ. Белица против определение № 101 от 31.01.2023г. по НЧХД № 472/2021г. Твърди се в жалбата на адв.Б., че с атакуваното определение РРС неправилно е прекратил производството по делото, тъй като гражданският ищец е в напреднала възраст, често боледува и това е пречка за явяването му в последните съдебни заседания. Сочи се още, че било безсмислено повереникът му да се явява при наличие на уважителна причина за неявяване в с.з. на клиента му. Не се сочат доказателства, сочещи на това, че К. е бил възпрепятстван поради внезапно заболяване да се яви в с.з. на 31.01.2023г. Иска се отмяна на атакуваното определение и връщане на делото за разглеждане от друг състав на съда.

Срещу тази жалба е постъпило възражение от защитника на подсъдимия, в което се сочи, че многократно делото пред РРС е било отлагано по вина на ищеца без да се представени доказателства, сочещи на уважителни причини за това, поради което се твърди, че правилно първостепенният съд е прекратил наказателното производство.

Съдът, след като внимателно проучи материалите по делото, както и съобрази оплакванията на жалбоподателя и доводите на ответната

страна, намира предявената частна жалба за допустима- подадена от надлежна страна и в указания в атакуваното определение срок. Същата е и основателна- досежно искането за отмяна на обжалваното определение, но поради съвсем различни от сочените в нея /жалбата/ основания и доводи:

На първо място, следва да се посочи, че наказателното производство по делото е било прекратено не с определението-предмет на въззивен контрол, а с определение № 610/03.02.2020г., постановено по НЧХД № 337/2018г. –на основание чл.24,ал.1,т.3,НПК, като –по аргумент от чл.307,НПК- тогавашният състав на РРС е постановил производството по делото да продължи по допуснатия от съда граждански иск. По това дело обаче РРС не е разгледал по същество предявения от ищеца К. граждански иск, а вместо това с последващо определение № 501255 от 11.03.2021г. /отново/ е прекратил наказателното производство, като в мотивите си е посочил, че по това дело не е приет за съвместно разглеждане гр.иск и не е конституиран като ищец частния тъжител. Това определение на РРС е било предмет на въззивна проверка по ВНЧХД № 526/21г. на БлОС и е отменено, като делото е върнато на РС- Разлог за продължаване на съдопроизводствените действия от друг състав на съда. Изрично в мотивите към определение по ВНЧХД № 526821г. въззивната инстанция е посочила, че е прекратено наказателното производство, а не съдебното такова, поради което решаващият съд не е изправен пред хипотезата на чл.88,ал.3,НПК, касаеща прекратяване на съдебното производство и поради това имаща за последица неразглеждане на гражданския иск.

Независимо от тези указания на въззивната инстанция в мотивите към атакуваното пред този съд определение, РРС е приел друго, смесвайки прекратяването на наказателното производство с прекратяване на съдебното производство. Така, в мотивите си решаващият съд е приел, че е изправен пред хипотезата на чл.88,ал.3,НПК и че поради това делото следва да се прекрати, а предявеният граждански иск да бъде оставен без уважение. Независимо от това, РРС с обжалваното определение е оставил без разглеждане предявения от ищеца К. граждански иск. Несъмнено е, че това определение /относно оставянето без разглеждане на гр.иск/ не е от категорията на подлежащите на обжалване. Въззивната инстанция обаче намира, че поради абсолютната незаконосъобразност и необоснованост на обжалваното определение същото следва да бъде отменено. Определението е

неясно /има противоречие вътре в самите мотиви и между мотиви и диспозитив и тази неяснота се е отразила и върху застите от повереника и защитника позиции, приемайки, че се касае за прекратяване на наказателното производство/. Точно поради това въззивният съд не може и да реши по същество делото и по смисъла на чл.345,ал.2,НПК да се произнесе по въпросите по частната жалба /категорично съдът не приема, че е изправен в хипотезата на разглеждане на жалбата по реда на глава 21 от НПК, поради изложените по-горе съображения/.

Както се посочи по-горе наказателното производство по обвинението срещу подсъдимия за обида е прекратено през 2020г. и понастоящем съдебното дело /производство/ продължава единствено относно вземането на пострадалия за обезвреда на вредите от деянието. Т.е. по реда на ГПК, а съгласно чл.142,ал.1 от същия- неявяването на някоя от страните, която е редовно призована, не е пречка за разглеждане на делото. В случая, дори и да е имало уважителна причина за неявяването на ищеца К /не само в последното с.з., но и в предходните такива, за което обаче и към жалбата не се представят доказателства от адв.Б. или клиента му/, това не е било основание повереникът му да не се яви в с.з. При тази хипотеза съдът е следвало да даде ход на делото и съобразно правилата на ГПК /при преклузията по този кодекс за събиране на доказателства и съответно- при наличните събрани такива по НПК в производството по делото – в казуса по НЧХД № 372/15г. на РРС досежно деянието/ да разгледа същото в отсъствието на ищеца и адвоката му и да го приключи по същество с решение по основателността на иска.

Поради изложените съображения съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯВА протоколно определение № 101 от 31.01.2023г., постановено по НЧХД № 472/2021г. по описа на Районен съд- Разлог за 2021г..

ВРЪЩА делото на същия съд за продължаване на

съдопроизводствените действия съгласно дадените в обстоятелствената част на настоящото определение указания.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____